

יום א', כ"א בחשוון תשס"ז (12 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

היום, **כ"א בחשוון**, הוא יום פטירתו של ר' דוד בן – זמרא (הרדב"ז). רבו היה המקובל ר' יוסף סארגוסי מסיציליה. מתלמידיו: ר' יצחק עקריש, ר' בצלאל אשכנזי (בעל "שיטה מקובצת") והאר"י הקדוש.

הרדב"ז נולד בספרד בשנת ה'רמ"ב [1482] ולאחר הגירוש עלה לצפת ומשם המשיך למצרים. מגודל קדושתו, הוא זכה לגילוי אליהו הנביא. הוא היה חכם ועשיר גדול. לאחר שמצא בביתו אוצר גדול, הוא חילקו לארבעה חלקים ושלחו לתלמידי חכמים במצרים, חברון, ירושלים וצפת. בהוראת שליט מצרים, הרדב"ז נתמנה לראש הרבנים במצרים, בה התגורר כ- 40 שנה.

הוא ביטל את חשבון השטרות שהיו מונין מזמן אלכסנדר מוקדון, והנהיג את המניין לבריאת העולם המקובל בכל תפוצות ישראל עד היום. הוא גם ביטל את המנהג שתפילת שמונה-עשרה בקול של הש"ץ [שליח ציבור, החזן] הוציאה את הרבים ידי חובתם. לעת זקנותו, עלה הרדב"ז לירושלים, אך מחמת המיסים הכבדים שהטילו עליו, הוא פנה לצפת.

הבית יוסף, [ר' יוסף קארון], שהתגורר בצפת באותה עת, כיבד אותו והאר"י הקדוש שהחל לדרוש בקבלה, התבקש על-ידו להפסיק לדרוש ברבים. אך בעקבות גילוי אליהו, חזר בו הרדב"ז והורה לאר"י להמשיך. ר' יצחק עקריש שהיה בבית הרדב"ז עשר שנים, כותב בהקדמתו ל"שיר השירים", כי היו פני דוד כפני הארי, אין לפניו לא עוולה ולא משא פנים, לפניו יכרעו ברך שרים ונדיבים וישתחוו לו חכמים ונבונים. לאחר כ- 20 שנה בארץ הקודש הסתלק בשנת ה'של"ה [1574]. בגליל, יש על שמו יישוב הנקרא "**כרם בן זמרא**".

[<http://www.daat.ac.il/encyclopedia/value.asp?id1=1618>]

§§§§§§§§§§§§§§§§

מענייני פרשת השבוע, פר' "וירא":

המלאכים שממלטים את לוט מסדום מזהירים אותו שלא להסתכל אחורה ולא להישאר באזור כדי לא למות. רש"י מסביר שעקרונית, נועד ללוט גורל דומה לבני עירו, ובזכות קרבתו לאברהם ניצל. ה'שפתי חכמים' מקשים: והלא נאמר קודם "**פן תספה בעוון העיר**", משמע שלוט עצמו היה נקי מעוון. על כן, נראה שרש"י מתכוון לעוון מיוחד השייך רק לצדיקים – עוון חוסר התוכחה. ללוט היה כח השפעה מתוקף תפקידו כשופט, כפי שמעיד עליו הביטוי "יושב בשער העיר". מעמדו וצדקותו החילו עליו מחויבות השמורה לאנשים כמותו – המחויבות להוכיח את בני עירו ולנסות להשפיע עליהם, על-מנת שישנו את דרכם. מחויבות זו, מבין רש"י, כל-כך גדולה עד כדי כך שלוט, על אף שהיה צדיק בכל דרכיו, לא היה זכאי להינצל מצד עצמו אלא רק בגלל קרבתו לאברהם.

[כותרת רש"י, 'מסביב לשלח']

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום ראשון בשבת

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל